

עפ"ג 1073/01/15 - דניאל דוד משה אליעז נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני כבוד השופט רפי כרמל, אב"ד
כבוד השופט כרמי מוסק
כבוד השופטת שירלי רנר
מערער
נגד
משיבה
דניאל דוד משה אליעז
מדינת ישראל

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט א' רון), מיום 19/11/14, לפיו הוטלו על המערער קנס בסך 1,000 ₪, מאסר מותנה לתקופה של שלושה חודשים, פסילת רישיון נהיגה בפועל לתקופה של שנתיים ופסילה מותנית של רישיון הנהיגה.

הערעור מופנה אך כנגד רכיב פסילת רישיון הנהיגה של המערער.

1. המערער הורשע, על פי הודאתו, באחזקת 4.5 ק"ג קנבים ובעבירה של יצור, הכנה והפקת סם, זאת לאחר שגידל את הסם בערוגות ביתו. אין חולק כי הסם יועד לצריכתו העצמית של המערער. יצוין כי המערער הנו כבן 65, בעברו 18 הרשעות קודמות. אולם, וכפי שצוין בגזר הדין, רובן המכריע של העבירות בוצע לפני שנים רבות.

2. כתב האישום הוגש בשנת 2010. במחצית שנת 2011 הודה המערער בכתב אישום מתוקן בגדר הסדר טיעון. באותו מעמד הודיעה המאשימה כי תגביל עצמה, לעניין העונש, לעתור לעונש מאסר בפועל לתקופה שלא תעלה על תשעה חודשים ומאסר מותנה בנוגע עם עבירות הסמים. מתן גזר הדין התעכב זמן רב, זאת נוכח בקשות דחייה חוזרות ונשנות של המערער לצורך המצאת אישור לשימוש בקנבים רפואי. בסופו של דבר, ועל אף שהוענקו דחיות רבות, לא הומצא אישור כאמור, על אף שהועמד למעשה לרשות המערער פרק זמן של למעלה משלוש שנים. בית המשפט גזר את דינו של המערער בחודש נובמבר 2014, לאחר שנמנע, בצדק, מלהמתין להמצאת האישור עת נוספת. יצוין כי מתסקיר שירות המבחן שניתן בעניינו של המערער, עולה כי הנאשם השתמש בסמים מסוג חשיש בתדירות תכופה, החל מגיל 28. בשנת 1990 נפגע הנאשם בתאונת דרכים, נקבעו לו 15% נכות בגין פגיעה בעמוד שדרה צווארי. מאז המערער רואה בשימוש בסם כלגיטימי לצורך הקלה על מכאובים פיזיים ונפשיים, בלא שהוא מערב בכך צדדים שלישיים.

3. ב"כ המערער חזר על הטענה לפיה השימוש בסם נחוץ למערער עקב צרכים בריאותיים, שכן הוא סובל מכאבים עזים "שרק שימוש בקנבים יכול להקל". נטען כי פסילת רישיון הנהיגה לתקופת 24 חודשים הנה חסרת תקדים ביחס לעבירה בה הורשע, אין קשר בין העבירה לבין שימוש בכלי רכב, ולא היה מקום לנקוט בצעד עונשי זה, מתוך רצון להגן

על הציבור מפני המערער, עקב החשש כי ינהג בהשפעת הסם. בנקודה זו נטען כי בית המשפט קמא החליף את שיקול דעתן של הרשויות. עוד נטענו טענות באשר למדיניות משרד הבריאות באשר להחזקת רישיון נהיגה של מי שמשתמש בסמים, ובאו טענות אחרות, נוספות, באשר לשימוש בסם שנאלצים לעשות חולים הסובלים מכאבים. עוד נטען כי עברו הפלילי של המערער הנו רחוק וכי העבירה האחרונה על פי פקודת הסמים התיישנה ואין איפוא החלה להוראת ס' 37א(א) לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש).

4. לטענת המשיבה, העונש שנגזר על המערער הנו עונש קל. בית משפט קמא הפעיל סמכותו באשר ליכולתו לפסול רישיון נהיגה בעבירות סמים, גם כאשר אין קשר בין ביצוע העבירה לבין נהיגה, שכן המטרה הנה גם ענישתית ולא רק מניעתית. עוד נטען כי אף שהעבירה משנת 1997 בה הורשע המערער, התיישנה, היא טרם נמחקה, ועל כן הנה נכללת ברישום הפלילי, ניתנת להצגה וניתן להביאה בחשבון בהליך שיפוטי לאור הוראות חוק המרשם הפלילי ותקנות השבים, תשמ"א - 1981.

5. יצוין כבר עתה כי חלק גדול מנימוקי הערעור נסב לעניין הצורך שיש למערער לעשות בקנבס להפגת כאבים, ובשיקולי משרד הבריאות ומשרד התחבורה במקרים מעין אלה. נטען כי ניתנים היתרים לשימוש בקנבס רפואי, ובאותם מקרים החולים שקיבלו אישור, ממשיכים להחזיק ברישיון נהיגה, ובאו טענות נוספות ממין זה. אלא, לא הוגשה כל ראיה לבית משפט קמא באשר לצורך בכך שמדובר בשימוש בקנבס מטעמים רפואיים. אף שניתנו למערער הזדמנויות רבות במשך שנים מספר, לא עלה בידו להמציא את האישור שנטען כי יש בכוחו להמציא. משכך, כל טענותיו של המערער בנקודה זו אינן רלבנטיות לעניינו.

באשר לטענה לפיה סעיף 37 א (1א) לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) מתייחס לנאשם אשר הורשע פעמיים בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, והעבירה הרלבנטית הראשונה אותה עבר הנאשם התיישנה (עבירה שפסק הדין לגביה ניתן ביום 3/9/97), מאחר שהנאשם עבר לאחר מכן עבירות נוספות והורשע בגין, ניתן למסור מידע אודות הרשעה קודמת מאחר שטרם חלפה תקופת ההתיישנות (ר' סעיף 14 (ד) לחוק המרשם הפלילי ותקנות השבים, תשמ"א 1981). כמו כן, וכפי שנקבע ברע"פ 5343/05 רווח נ' מדינת ישראל, פסילת רישיון נהיגה בגין עבירות סמים, אינה מצומצמת אך להיבט המניעתי אלא, בדומה ליתר דרכי הענישה, נועדה להשיג מספר מטרות. לגופם של דברים ייאמר כי העונש הכולל שהוטל על המערער, כאשר רכיב הפסילה בפועל הנו אחד מהם, הנו עונש מקל ואין מקום להתערב בו במסגרת ערעור.

לפיכך, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ' בשבט, תשע"ה, 15 בפברואר, 2015, במעמד ב"כ המערער, ב"כ המשיבה והמערער עצמו.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט

